

SVEN-GUNNAR BERGDAHL

* 1929-12-17

† 2018-02-08

SVEN-GUNNAR BERGDAHL avled efter en kort tids sjukdom vid en ålder av 88 år. Hans närmaste är barnen Ylva och Ingemar. Sven-Gunnar föddes i Rid-darhyttan 1929 och blev sin barndoms dialekt trogen hela livet.

Efter examen på Örebro Högre Tekniska läroverk på elektrolinjen arbetade han några år på Asea och sedermera på LM Ericsson, innan han sa lade om och började på KTH Bergssektionen och dess gruvlinje 1955. Efter examen stannade han kvar på KTH ända till 1974. Han var assistent och forskningsingenjör hos professor Ingvar Janelid och vikarierade även för denne under några år som t.f. professor. Utöver ett stort antal konsultuppdrag runt om i världen var han också ordförande i Gruvföreningens forskningsområde gruvmaskiner. Med denna bakgrund var det naturligt för Atlas Copco att anställa honom som teknisk rådgivare under åren 1974–1977. Där hade han särskilt ansvar för att studera utvecklingen av världens gruvindustri i syftet att ge impulser till framtagningen av nya maskiner. År 1977 var det dags för en ny utmaning, nu som vd för Svenska Gruvföreningen, en position som han behöll ända till 1991.

Det är betydligt lättare att nämna vilka uppdrag och olika engagemang Sven-Gunnar *inte* haft, än alla de han verkat i ända till sin död. Men för att bara nämna några av Sven-Gunnars olika uppdrag: ordförande i Svenska Bergsmannaföreningen, ordförande i SMTG Swedish Mining and Tunneling Group, ordförande i Bergsprängningskommittén, ledamot i Kungliga Ingen-

jörsvetenskapsakademien Han var drivande i den stora World Mining Congress som hölls i Stockholm 1987. Sven-Gunnar var också medlem i Bergshandteringens Vänner, där han mycket uppskattat medverkade ett antal gånger i spexen ”S:t Hindriks Allehanda”.

Sven-Gunnar var mycket intelligent och hade en unik kunnsighet och var därför allmänt uppskattad och respekterad samt inflytelserik inom gruv- och bergverksamheten i Sverige, tillika i kontakter med olika myndigheter.

Han kunde i samma person rymma en mycket stor social kompetens innehållande också en underfundig humor. Detta utan risk för förväxling av egenskaperna i tjänsten var beundransvärt. Vännerna kommer att minnas Sven-Gunnar för alla dessa olika goda egenskaper.

Sven-Gunnar uppskattade mycket långa friska promenader. Kanske var det därför han började med golf. Han blev dock aldrig riktigt frälst för denna sport men däremot skytte, jakt och fiske. Han var en tävlingsvinnande skytt, ivrig älgjägare och de senare åren jagade han också småvilt och fågel. I jaktstugan kunde det bli historieberättartävlingar, som pågick långt in på natten. Vinnaren var förstås alltid Sven-Gunnar. Han hade en nästan outsinlig repertoar.

Sven-Gunnar brukade sammanfatta dagens program vid t.ex. Bergsprängningskommitténs avslutande middag, med fullständigt lysande, insiktsfulla och humoristiska kommentarer för varje föredrag. En höjdpunkt som nog var det största dragplåstret för dessa sammankomster.

Det skulle ha varit oerhört givande att höra Sven-Gunnar på samma sätt sammanfatta sitt eget liv.

Sven-Gunnar Bergdahl inträdde i Gillet 1966 och var således veteran. Vid sin bortgång tillhörde han länk VII.

Sancte Örjens Gilles Högtidsstämma den 18 april 2018.

Sverker Hartwig